

Напоследък станаха известни публикувани в Турция още през 1952 г. две вакъфнамета от 1493 г., определящи границите на две селища в Сливенско: *Хавли* (Авли) и *Ветрополи* (с друго име Ченгер) (Райчевска, 2004; 2010). Считаме, че в процеса на работата върху топонимията в Сливенска околия успяхме да определим със сигурност землището на Авли и с известни уговорки – на Ветрополи. Тъй като в тях са налице топоними с давност повече от 500 г., е редно да се включат и те.

АВЛИ

Това селище е споменато на няколко пъти в средновековни извори и османски документи. (Райчевска 2004: 2,7,8). За идентификацията му по местоположение вж. Дечев, тук.

Според Идриси през средновековието *Авли* е град, превзет от печенези през 1049 г., новозаселен от цар Калоян с развито производство на метални изделия. В опис на селищата в Никополския санджак от 80-те г. на XV в. *Хавли* къой е село в Сливенска нахия с 40 ханета (домакинства) с приход 4412 акчета. (Ковачев 1997: 165) Според вакъфнамето от 1493 г., ханетата са 65, а приходът – 5678 акчета, а селото е към Ямбол. От опис се вижда, че в него живеят българи, сред които има войнугани, а също и малко мюсюлмани.

Землището на селото е обхващало територия предимно в северната част на сегашното землище на с. Тополчане. Източната му граница може да се определи по р. Дорешка, която във вакъфнамето е посочена като *Мори*, *Маври*. Северната граница е главното било на рида Гребенец. На запад граничи с *Чотре* (Сотиря). Южната граница е северно от сегашното с. Тополчане.

Имената на 6 извора и м. Сазлъка по-късно са отразени в местностите *Разлива* и *Шавара*. В землището на с. Тополчане, на 1 км северозападно, в м. *Забитият камък* някога е имало висок камък – вероятно един от многото, споменати във вакъфнамето.

Местности в землището на някогашното селище Авли. Отправна точка са развалините в м. *Вѐта кàмара* (*Пчелѝна*):

Воденѝчния пѝт – З, път от Авли за воденица по р. Сотирска. По-късно там е имало няколко воденици

Восѝл бунàр – Ю, неуточн., вероятно *Василев извор*.

Гердемѝ бунàр – ЮЗ, извор, неуточн.

Йериджѝ бунàр – СЗ, неуточн.

Екинлѝк йолу – Ю, неуточн., *Екинлишки пѝт*.

Карà чалтѝ – споменат на три места, както и път към него. Може би от *кара* ‘черен’ и *чалъ* ‘оголен’, вер. сечище.